

PATENTOVÝ SPIS

(19)
ČESKÁ
REPUBLIKA

ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ

(21) Číslo přihlášky: **2013-171**
(22) Přihlášeno: **07.03.2013**
(40) Zveřejněno: **30.04.2014**
(Věstník č. 18/2014)
(47) Uděleno: **19.03.2014**
(24) Oznámení o udělení ve věstníku:
(Věstník č. 18/2014)

(11) Číslo dokumentu:

304 433

(13) Druh dokumentu: **B6**

(51) Int. Cl.:

C07C 227/14 (2006.01)
C07C 227/32 (2006.01)
C07C 227/42 (2006.01)
C07C 229/26 (2006.01)
C07C 229/24 (2006.01)

(56) Relevantní dokumenty:
Tetrahedron Letters, Vol. 31, č. 7, str. 1031-1034, rok 1990; Chem. Commun., 2008, str. 4903-4905.
US 2010/0152447 A; 70768; 70769.

(73) Majitel patentu:
Ústav organické chemie a biochemie Akademie věd
ČR, v. v. i., Praha 6, CZ

(72) Původce:
Mgr. Václav Vaněk, Ph.D., Praha 4, CZ
Ing. Jan Pícha, Ph.D., Mníšek pod Brdy, CZ
RNDr. Miloš Buděšínský, CSc., Praha 8, CZ

(54) Název vynálezu:
**Způsob výroby čistých bezvodých
enantiomerů kyseliny 1,2-diaminopropan-
N,N,N',N'-tetraoctové**

(57) Anotace:
Způsob přípravy čisté bezvodé kyseliny (R)- nebo (S)-1,2-diaminopropan-N,N, N',N'-tetraoctové, která je využitelná v syntéze kardioprotektivních léčiv a chirálních rozlišovacích činidel pro NMR spektroskopii. Vylepšený postup spočívá v tom, že tato kyselina není přímo syntetizována ve volné formě, která následně vyžaduje komplikované odsolování a izolaci přes ionoměnič, ale připraví se nejprve její tetrabenzylester, který lze pro jeho lipofilní charakter snadno izolovat pomocí chromatografie a/nebo extrakce do nepolárního rozpouštědla. Surový tetrabenzylester se poté podrobí hydrogenolýze za přítomnosti palladiového katalyzátoru a takto vzniklá surová tetrakyselina se výhodně přečistí krystalizací ze směsi methanolu a vody, přičemž již po jedné krystalizaci se získá cílová tetrakyselina ve vysoké čistotě a v bezvodé formě.

CZ 304433 B6

Způsob výroby čistých bezvodých enantiomerů kyseliny 1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctové

5 Oblast techniky

Vynález se týká metody přípravy enantiomerů kyseliny 1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctové v čisté bezvodé formě, využitelných v syntéze kardioprotektivních léčiv a chirálních rozlišovacích činidel pro NMR spektroskopii.

10

Dosavadní stav techniky

Příprava racemické kyseliny 1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctové (dále PDTA) byla poprvé publikována roku 1944 (US 2 384 816), příprava jejích opticky čistých (*R*)- a (*S*)-enantiomerů pak v roce 1959 (Dwyer, F. P.: *J. Am. Chem. Soc.*, 1959, 81, 2955–2957). Tyto enantiomery začaly být využívány v koordinační chemii jakožto strukturně nejjednodušší chirální komplexon (Florini, N.: *Tetrahedron-Asymmetry*, 2009, 20, 1036–1039). První průmyslovou aplikaci nalezla (*S*)-PDTA jako klíčový prekurzor syntézy 4-[(2*S*)-2-(3,5-dioxopiperazin-1-yl)propyl]piperazin-2,6-dionu (ICRF-187), který je v současné době pod názvem Dexrazoxan (nástupce racemického Razoxanu) široce využíván jako kardioprotektivum, zvláště při chemoterapii anthracyklinovými antibiotiky (Hellmann, K.: *Seminars in Oncology*, 1998, 25, Suppl. 10, 48–54). V 90. letech 20. století pak (*R*)- i (*S*)-PDTA nalezla uplatnění při přípravě chirálních posunových činidel pro NMR spektroskopii, především ve formě komplexu se samaritymi ionty, známého jako (*R*)- a (*S*)-Sm-ppta (Inamoto, A.: *Org. Lett.*, 2000, 2, 3543–3545), později i ve formě částečně deuterovaného analogu (Omata, K.: *Chem. Commun.*, 2008, 4903–4905).

Racemická kyselina 1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctová byla nejprve připravována ve formě soli oxidací příslušného tetraalkoholu za přítomnosti alkalického hydroxidu za zvýšené teploty (US 2 384 816, GB 601 816, GB 601 817) nebo zahříváním 1,2-diaminopropanu s alkalickým kyanidem ve vodném prostředí za přítomnosti formaldehydu (US 2 387 735, US 2 407 645, US 2 461 519).

Opticky čistý (*R*)- a (*S*)-enantiomer PDTA připravil poprvé Dwyer působením chloracetátu sodného na (*R*)- nebo (*S*)-1,2-propylendiamin v silně bazickém prostředí za laboratorní teploty po dobu 6 dní a uvádí, že zatímco racemická PDTA snadno vykristalizuje po okyselení roztoku své alkalické soli minerální kyselinou, (*R*)- nebo (*S*)-enantiomer nelze tímto způsobem izolovat v důsledku vysoké rozpustnosti ve vodě. Čisté enantiomery tak Dwyer získal až náročným několikastupňovým odsolováním a izolací přes iontoměnič (předem zbavený železitých iontů) pomocí eluce vroucí vodou ve výtěžku pouze okolo 50 % (Dwyer, F. P.: *J. Am. Chem. Soc.*, 1959, 81, 2955–2957). Tento nepříliš efektivní postup, problematický zvláště v průmyslovém měřítku, byl v prakticky nezměněné formě využíván i v následujících letech (Wing, R. M.: *Inorg. Chem.*, 1969, 8, 2303–2306; Repta, A. J.: *Pharm. Sci.*, 1976, 65, 238–242). Postup dle Repty spočívá v působením chloracetátu sodného na (*S*)-1,2-propylendiamin v prostředí NaOH za laboratorní teploty po dobu 7 dní, následném okyselení reakční směsi konc. HCl, částečném zahuštění roztoku a odfiltrování vyloučených solí. Produkt z filtrátu byl zachycen na katexové koloně v H⁺-formě, a po promytí studenou vodou byla volná tetrakyselina eluována z ionexu vroucí vodou za současným zahříváním kolony zvenku tak, aby teplota neklesla pod 90 °C. Získaný roztok byl zahuštěn a cílová (*S*)-PDTA po kryštalizaci odfiltrována a důkladně vysušena.

50

Částečně deuterované analogy (*R*)- a (*S*)-PDTA byly později syntetizovány za použití CICD₂COOD obdobným postupem (JP 2006/070007 A, Omata, K.: *Chem. Commun.*, 2008, 4903–4905).

V patentu z roku 1997 (US 5 618 936) MacDonald podrobně zhodnotil všechny dříve publikované metody přípravy (S)-PDTA. Při pokusu o reprodukování Reptova postupu zahrnujícího izolaci přes iontoměnič zpochybnil jím uváděný vysoký výtěžek tetrakyseliny (67 %) a potvrdil nižší výtěžek procesu (51 %), který je v souladu s výsledku dřívějších prací. (S)-PDTA získaná tímto způsobem je navíc hydratovaná, což může negativně ovlivnit její využitelnost, zvláště pro následnou cyklizaci na Dexrazoxan. MacDonald dále uvádí, že při snaze o odstranění kontaminujících solí pomocí frakční krystalizace dochází k významným ztrátám produktu a že pokusy o vysrážení tetrakyseliny z různých směsí organických rozpouštědel a vody vedou za přítomnosti těchto solí většinou ke vzniku nezpracovatelných gelů. Podstata MacDonaldova vynálezu pak spočívá ve zjištění, že cyklizaci na Dexrazoxan lze provádět i s (S)-PDTA kontaminovanou značným množstvím balastního NaCl, pokud je látka dostatečně vysušena. Publikuje proto postup, ve kterém je sice (S)-PDTA syntetizována standardně působením chloroctové kyseliny na (S)-1,2-propylendiamin dihydrochlorid v prostředí hydroxidu sodného za laboratorní teploty po dobu 7 dní, poté je reakční směs okyselená kyselinou chlorovodíkovou a vlita do methanolu, přičemž prvně vzniklý gel rychle ztuhne na krystalickou masu. Dle patentu dochází k vysrážení reakční směsi pouze ze směsi voda–methanol nebo voda–dimethylformamid, preferována je pak směs voda–methanol o obsahu vody okolo 20 %. MacDonald ještě uvádí, že při pH 5,3 vzniká disodná sůl (S)-PDTA, zatímco při pH cca 3 je získána tetrakyselina; v obou případech je produkt kontaminovaný cca 40 až 70 % NaCl. Když je však část NaCl odfiltrována po zahuštění reakční směsi ještě před zředěním methanolem, je nakonec získán produkt s obsahem 13,4 % NaCl a výtěžek (S)-PDTA činí 54,5 %.

Postup vycházející převážně z tohoto patentu byl následně publikován ještě dvěma dalšími autory (Wang, Y.: *Chinese Journal of Medicinal Chemistry*, 2003, 2, 106–107; Yu, C.: *Fine Chemical Intermediates*, 2010, 38–40).

Později popisuje syntézu (S)-PDTA Koch (WO 2008/061270), metoda zahrnuje standardní působení chloroctové kyseliny na (S)-1,2-propylendiamin dihydrochlorid v prostředí hydroxidu sodného, zde při teplotě 40 až 45 °C po dobu 3 až 6 dní, reakční směs je poté zpracována okyselením a několikanásobným odsolováním za pomoci methanolu, acetolu, kyseliny sírové a kyseliny octové; u produktu nejsou uvedena analytická data, ale zdá se pravděpodobné, že (S)-PDTA byla získána jako diacetát ve výtěžku blížícímu se předchozím publikovaným postupům.

Nejnověji publikoval metodu přípravy dihydrochloridu (S)-PDTA Florini (Florini, N.: *Tetrahedron-Asymmetry*, 2009, 20, 1036–1039), který místo přímé syntézy tetrakyseliny z chloracetátu zvolil postup spočívající v meziisolaci lipofilního tetraethylesteru, jehož zmýdelněním byla získána volná (S)-PDTA. Florini popisuje reakci (S)-1,2-propylendiamin dihydrochloridu s dvacetinásobným molárním ekvivalentem ethylbromacetátu v acetonitrilu za přítomnosti K₃PO₄, jehož bazicita (pK_a = 12,4) byla určena jako optimální pro vysoký výtěžek kondenzace. Po 6 dnech byl přebytek výchozího esteru oddestilován a zbytek činidla po okyselení extrahován do etheru, pH pak bylo hydroxidem sodným upraveno na 14 a produkt byl extrahován do etheru. Alkalickou hydrolýzou v prostředí NaOH a následným okyselením byla získána (S)-PDTA ve formě dihydrochloridu.

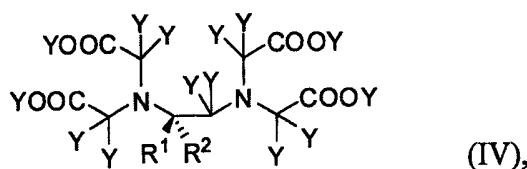
Z dosud publikovaných postupů je zřejmé, že nejvyšší překážkou při přípravě a izolaci kyseliny (R)- nebo (S)-1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctové je její vysoká rozpustnost ve vodě v okolí izoelektrického bodu znemožňující vysrážení a její amfoterní a zároveň komplexotvorný charakter, který způsobuje, že volnou tetrakyselinu lze jen velmi obtížně zbavit cizích iontů či molekul rozpouštědla, zvláště vody. Z těchto důvodů se jeví jako výhodné syntetizovat (R)- nebo (S)-PDTA nejprve ve formě lipofilního derivátu, např. tetraestru, který lze přečistit standardními metodami organické chemie, např. extrakcí do nepolárního rozpouštědla a/nebo izolací pomocí sloupové chromatografie. Tento přístup zvolil Florini, jenž připravil a izoloval vysoce lipofilní tetraethylester (S)-PDTA, který ovšem v následujícím kroku zmýdelnil hydroxidem sodným, a poté izoloval tetrakyselinu ve formě dihydrochloridu, čímž byly do procesu opět zavedeny cizí

ionty a počáteční výhoda nebyla využita. Vysoký výtěžek tetraethylesteru (86 %) se navíc při ověřování Floriniho postupu nepodařilo reprodukovat (40 %).

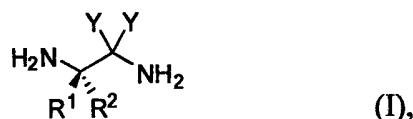
5 Podstata vynálezu

Nyní jsme překvapivě zjistili, že pokud se (*R*)– nebo (*S*)–PDTA syntetizuje nejprve ve formě lipofilního tetrabenzylolesteru, k jeho hydrogenolýze na volnou (*R*)– nebo (*S*)–tetrakyselinu a jejímu přečištění nejsou, přes její vyhraněný komplexotvorný charakter, potřeba žádné iontové sloučeniny ani jiné vysoce polární látky. Surová (*R*)– nebo (*S*)–PDTA se nadto velmi efektivně přečistí krystalizací z horkého vodného methanolu, přičemž se získá bezvodý produkt o čistotě >98 % obvykle již po první krystalizaci.

Podstata vynálezu spočívá v tom, že se čisté bezvodé enantiomery kyseliny 1,2–diaminopropan–*N,N,N',N'*–tetraoctové obecného vzorce IV

kde Y značí vodík nebo deuterium, R¹ značí methyl nebo CD₃ a R² vodík nebo deuterium v případě (*R*)–enantiomeru, nebo R¹ a R² mají opačný význam v případě (*S*)–enantiomeru, připraví tak, že v prvním kroku se (*R*)– nebo (*S*)–propylen–1,2–diamin obecného vzorce I

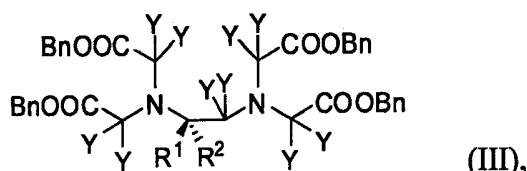
kde R¹, R² a Y mají stejný význam, jaký byl popsán výše, volný nebo ve formě soli,

alkyluje za přítomnosti organické či anorganické báze, v organickém rozpouštědle, benzylhalogenacetátem obecného vzorce II

kde Bn značí benzyl, X značí Cl, Br nebo I a Y značí H nebo D,

za vzniku meziproduktu, tetrabenzylolesteru kyseliny (*R*)– nebo (*S*)–1,2–diaminopropan–*N,N,N',N'*–tetraoctové vzorce III

kde R¹, R², Bn a Y mají stejný význam, jaký byl popsán výše,

který se následně izoluje extrakcí z vody do organického rozpouštědla a poté vakuovým odpařením organické fáze a/nebo chromatografickým oddělením a

ve druhém kroku se podrobí hydrogenolýze za přítomnosti hydrogenačního katalyzátoru, s výhodou palladiového katalyzátoru, v organickém rozpouštědle na cílovou tetrakyselinu obecného vzorce IV, kde R^1 , R^2 a Y mají stejný význam jaký byl popsán výše, která se následně purifikuje a izoluje v krystalické formě pomocí jednoduché nebo vícenásobné krystalizace ze směsi alkoholu C_1 až C_4 a vody, výhodně ze směsi methanolu a vody.

Význakem popsaného způsobu výroby je, že jako palladiový katalyzátor z kroku 2 se použije 10% Pd na aktivním uhlí a jako organické rozpouštědlo se použije alkohol, ester nebo dipolárně aprotické rozpouštědlo, s výhodou směs ethylacetátu a methanolu.

Význakem výše popsaného způsobu výroby dále je, že se surová kyselina (*R*)– nebo (*S*)–1,2–diaminopropan–*N,N,N',N'*–tetraoctová přečistí krystalizací z horké směsi methanolu a vody o obsahu methanolu v rozmezí 1 až 60 % objemových, s výhodou 7 až 15 % objemových, mající teplotu 50 až 80 °C a s výhodou 70 °C.

20 Příklady provedení vynálezu

Seznam zkratek:

ekv.	ekvivalent
R_f	retenční faktor
TLC	chromatografie na tenké vrstvě
RVO	rotační vakuová odparka
Ph	fenyl
obj.	objemový
br s	široký signál
s	singlet
d	dublet
m	multiplet
dd	dublet dubletů
<i>J</i>	interakční konstanta
δ	chemický posun
HRMS	hmotnostní spektrometrie s vysokým rozlišením
ESI	ionizace elektrosprejem

40 Tetrabenzylerester kyseliny (*S*)–1,2–diaminopropan–*N,N,N',N'*–tetraoctové

K roztoku dihydrochloridu (*S*)–propylen–1,2–diaminu (4,00 g, 27,2 mmol) v acetonitrili (200 ml) byl přidán K_3PO_4 (57,60 g, 272 mmol, 10 ekv.) a benzylbromacetát (34 ml, 214 mmol, 8 ekv.) a reakční směs byla intenzivně míchána za laboratorní teploty na magnetickém míchadle. Po 7 dnech byl acetonitril odpařen a zahuštěná reakční směs byla rozdělena mezi 500 ml H_2O a 350 ml diethyletheru/100 ml ethylacetátu. Vodná fáze byla extrahována ještě 2x150 ml diethyletheru. Spojená organická fáze byla vysušena bezvodým síranem sodným, přefiltrována a odpařena na RVO. Odperek byl přečištěn chromatografií na silikagelové koloně za použití lineárního gradientu ethylacetátu v toluenu. Byly spojeny frakce v rozmezí R_f 0,3–0,4 (TLC prováděna na hliníkových destičkách pokrytých silikagelom od firmy Fluca, mobilní fáze toluen–ethylacetát

4:1 v/v, detekce sprejováním 1% vodným roztokem KMnO₄). Po odpaření na RVO byl odperek vysušen ve vakuu. Bylo získáno 22,25 g surového tetrabenzyleretu ve formě světle žluté olejovité kapaliny.

5 IČ ν_{max} /cm⁻¹ (CCl₄): 1751 (C=O); 1139 (C–O); 1184, 696 (Ph).

Elementární analýza: Teoretické složení (%): C 70,25; H 6,35; N 4,20; O 19,20.

Nalezeno (%): C 69,10; H 6,32; N 2,35.

10 ¹H NMR (600 MHz, CDCl₃): δ = 7,38 – 7,28 (m, 20H, 4x C₆H₅), 5,10 a 5,08 (2x d, J = 12,5 Hz, 4H, H–9), 5,08 (s, 4H, H–8), 3,63 (bs, 4H, H–5), 3,62 a 3,58 (2x d, J = 17,5 Hz, 4H, H–4), 3,08 (m, 1H, H–2), 2,92 (dd, J = 13,5 a 7,0 Hz, 1H, H–1a), 2,55 (m, 1H, H–1b), 0,99 (d, J = 6,7, 3H, H–3).

15 ¹³C NMR (150,9 MHz, CDCl₃): δ = 171,84 (2C, C–6), 171,15 (2C, C–7), 135,77 (2C), 135,72 (2C), 128,52 (4C), 128,50 (4C), 128,24 (8C), 128,23 (2C) a 128,19 (2C, 4x C₆H₅), 66,22 (2C, C–9), 66,14 (2C, C–8), 58,30 (C–1), 56,17 (C–2), 55,44 (2C, C–5), 52,43 (2C, C–4), 15,34 (C–3).

Kyselina (S)-1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctová

20 Tetrabenzylerster získaný v předchozím kroku (22,95 g, 34,4 mmol) byl rozpuštěn ve směsi 60 ml ethylacetátu a 240 ml methanolu. Po přidání 220 mg 10% Pd/C byla za intenzivního míchání na magnetické míchačce provedena hydrogenolýza za tlaku vodíku 103,5 kPa (15 psi). Po 12 hodinách byla reakční směs naředěna 100 ml vody k rozpuštění vysrážené tetrakyseliny, přefiltrována přes křemelinu a odpařena na RVO. Odperek byl rozpuštěn v malém množství (cca 10 ml) vody a zfiltrován přes hydrofilní filtr (Rotilabo ® 0,22 µm, PVDF, Carl Roth GmbH). Filtrát byl odpařen na RVO a následně 2x kodestilován s malým množstvím methanolu (5 ml) a dvakrát s ethanolem (2x5 ml). Odperek byl při 70 °C rozpuštěn ve směsi voda–methanol 1:9 (obj./obj., cca 250 ml) na nasycený roztok a tento roztok byl ponechán krystalizovat při 4 °C po dobu 20 hodin. Vzniklé krystaly byly odsáty na fritě, promyty postupně malým množstvím methanolu a diethyl-etheru a vysušeny v exsikátoru za vakuua nad P₂O₅; byla získána cílová kyselina (S)-1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctová ve formě čistě bílých jehlicovitých krystalků (5,248 g, výtěžek 63,0 % přes dva kroky z výchozího dihydrochloridu).

IR ν_{max} /cm⁻¹ (KBr): 3419 (COOH); 1738 (C–O); 3017, 2977 (CH₂); 1218 (COH).

35 HRMS (ESI) vypočítáno pro C₁₁H₁₈O₈N₂Na, *m/z* 329,09554, nalezeno 329,09549 (M+Na)⁺.

Elementární analýza: Teoretické složení (%): C 43,05; H 5,99; N 8,85; O 41,79.

Nalezeno (%): C 42,41; H 5,95; N 8,58.

$[\alpha]^{20}_D$ = +50,42° (c 7,00 g/100 ml H₂O)

Teplota tání: 199 až 201 °C

40 ¹H NMR (600 MHz, D₂O): δ = 3,92 (d, J = 17,1 Hz, 2, H–5a), 3,83 (s, 4H, H–4), 3,81 (d, J = 17,1 Hz, 2H, H–5b), 3,71 (m, 1H, H–2), 3,26 (dd, J = 14,8 a 3,8 Hz, 1H, H–1a), 3,09 (dd, J = 14,8 a 11,8 Hz, 1H, H–1b), 1,22 (d, J = 6,7 Hz, 3H, H–3).

45 ¹³C NMR (150,9 MHz, D₂O): δ = 175,38 (2C, C–6), 173,77 (2C, C–7), 59,96 (C–2), 57,84 (4C, C–1 a C–4), 55,12 (2C, C–5), 12,76 (C–3).

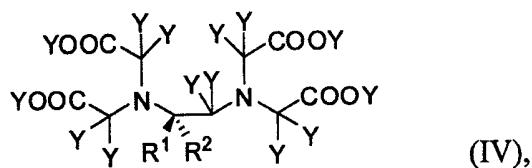
Průmyslová využitelnost

Vynález je využitelný pro jednoduchou a finančně nenáročnou výrobu velmi čisté bezvodé kyseliny (*R*)– nebo (*S*)–1,2–diaminopropan–*N,N,N',N'*–tetraoctové, vhodné například k syntéze kardioprotektivních léčiv nebo k přípravě chirálních posunových činidel, využívaných v NMR spektroskopii.

10

P A T E N T O V É N Á R O K Y

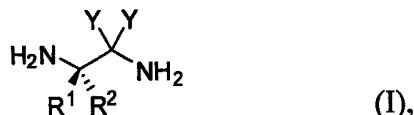
15 1. Způsob výroby čistých bezvodých enantiomerů kyseliny 1,2–diaminopropan–*N,N,N',N'*–tetraoctové obecného vzorce IV

20 kde Y značí vodík nebo deuterium, R¹ značí methyl nebo CD₃ a R² vodík nebo deuterium v případě (*R*)-enantiomeru, nebo R¹ a R² mají opačný význam v případě (*S*)-enantiomeru,

v y z n a č u j í c í s e t í m, že se v prvním kroku ponechá reagovat (*R*)– nebo (*S*)–propylen–1,2–diamin vzorce I

25

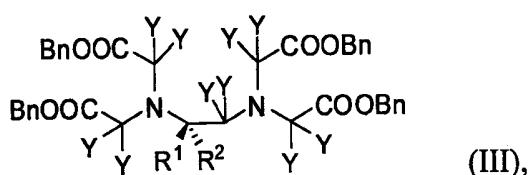
volný nebo ve formě soli,

30 za přítomnosti organické či anorganické báze, v organickém rozpouštědle, s benzylhalogenacetátem obecného vzorce II

35 kde Bn značí benzyl, X značí Cl, Br nebo I a Y značí H nebo D,

za vzniku meziproduktu, tetrabenzylesteru kyseliny (*R*)– nebo (*S*)–1,2–diaminopropan–*N,N,N',N'*–tetraoctové vzorce III

40

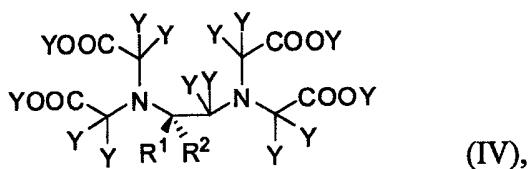
kde R¹, R², Bn a Y mají stejný význam, jaký byl popsán výše,

který se následně izoluje extrakcí z vody do organického rozpouštědla a poté vakuovým odpařením organické fáze a/nebo chromatografickým oddělením a

5

ve druhém kroku se podrobí hydrogenolýze za přítomnosti hydrogenačního katalyzátoru, s výhodou palladiového katalyzátoru, v organickém rozpouštědle, na tetrakyselinu obecného vzorce IV

10

kde R¹, R² a Y mají stejný význam, jaký byl popsán výše, která se následně purifikuje a izoluje v krystalické formě pomocí jednoduché nebo vícenásobné krystalizace ze směsi C₁ až C₄ alkoholu a vody a výhodně ze směsi methanolu a vody.

15

2. Způsob výroby podle nároku 1, **v y z n a č u j í c í s e t í m**, že jako palladiový katalyzátor z kroku 2 se použije 10% Pd na aktivním uhlí a jako organické rozpouštědlo se použije alkohol, ester nebo dipolárně aprotické rozpouštědlo, s výhodou směs ethylacetátu a methanolu.

20

3. Způsob výroby podle nároku 1 nebo 2, **v y z n a č u j í c í s e t í m**, že se surová kyselina (R)- nebo (S)-1,2-diaminopropan-N,N,N',N'-tetraoctová přečistí krystalizací z horké směsi methanolu a vody o obsahu methanolu v rozmezí 1 až 60 % objemových, s výhodou 7 až 15 % objemových, o teplotě 50 až 80 °C, s výhodou 70 °C.

25

30

Konec dokumentu
